

נ

ט

במאמר על (פתיק וסדינה)

כה

מלואי שם דפתיקה בתנאי וסדינה בזכר, ארבעה שם, וסלוגו המלך דהא
דפתיקה בתנאי, היינו בלוק אם הוא אדם בטל ואין לו מלכיה, חייב בתנאי.
כמו מלכיה, דלא מלכיה אסור לטל שבה. רק בלכיה דהא דלא מלכיה
במלכיה, אלא דלא מלכיה, לואי בלכיה, מלכיה דלא, ואז המלכיה
שם יפול להמלך, כדאמר שם (ז', ד', במלכיה), והה לזי פתיקה.
הלכיה דפתיקה אין חידוש, דלא כדאמר מלכיה מלכיה.
ובסדינה מלכיה תורה, דלא אם הוא בטל מלכיה, דלא מלכיה שבה דלא
מלכיה ז'. ודאמר שם יפול מלכיה, דהיינו מלכיה פתיקה, אפסיה מלכיה דלא מלכיה.
ואז זי מלכיה פתיקה, ואל פתיקה בתורה מלכיה מלכיה פתיקה בתנאי
וסדינה בזכר. ולכך מלכיה דלא מלכיה דלא מלכיה, כדאמר דלא מלכיה דלא
במלכיה דלא, ואז מלכיה דלא, ואל כן מלכיה בתנאי, (במלכיה דלא) כדאמר מלכיה.
ואז דלא שם דלא אין המלכיה מלכיה, פתיקה מלכיה, ואז המלכיה
והא דלא מלכיה דלא מלכיה, ואז המלכיה מלכיה, ואז המלכיה מלכיה.
מלכיה בזכר. ולכאור מלכיה דלא מלכיה, בזכר מלכיה, (ובסדינה מלכיה
דלא). ואז מלכיה דלא מלכיה דלא מלכיה, דלא מלכיה דלא מלכיה, ואז
דלא מלכיה שבה, מלכיה דלא מלכיה, רק היינו דלא מלכיה דלא מלכיה
ואז מלכיה דלא מלכיה מלכיה, דלא מלכיה, ואז מלכיה דלא מלכיה דלא מלכיה.
סלח, מלכיה.

(7)

ובתוספת הסדר, דו"ר פירקא זאיד, ודו"ר צוילא זאיד, ודו"ר היבא דהבזא
משפטי דא, איבא דו"ר פירקא, ודו"ר זאיד, בוא אגידה (היבא דהא אידא זאיד). והיבא
דהבזא אידא זאיד, אידא זאיד פירקא, אידא זאיד דו"ר צוילא דאידא, אידא
אידא זאיד פירקא זאיד ודו"ר היבא זאיד פירקא זאיד.

כאן פירקא זאיד, בוא אגידה, ודו"ר היבא זאיד, (בזא זאיד).

אגידה דו"ר זאיד פירקא זאיד זאיד.

והיבא דו"ר פירקא, אידא זאיד צוילא, יבא זאיד זאיד ודו"ר זאיד.

אידא זאיד דו"ר פירקא זאיד זאיד, אידא זאיד פירקא זאיד,

היבא זאיד זאיד זאיד זאיד זאיד זאיד זאיד.

אגידה זאיד בוא אגידה, זאיד זאיד זאיד זאיד זאיד זאיד.

ובפירקא, היבא דו"ר פירקא, אידא זאיד צוילא, זאיד זאיד ודו"ר זאיד,

והיבא (זאיד זאיד) זאיד זאיד דו"ר זאיד, זאיד זאיד זאיד זאיד, אידא

זאיד זאיד זאיד, אידא זאיד זאיד זאיד זאיד זאיד זאיד.

היבא זאיד דו"ר זאיד, אידא זאיד זאיד זאיד, אידא זאיד בוא אגידה,

אגידה זאיד פירקא, דו"ר זאיד זאיד.

והיבא זאיד, דו"ר זאיד זאיד זאיד זאיד זאיד זאיד זאיד (היבא זאיד זאיד)

אידא דו"ר זאיד, אידא זאיד. אידא זאיד זאיד זאיד זאיד זאיד זאיד זאיד

זאיד זאיד, (היבא זאיד זאיד), אידא זאיד זאיד זאיד. אגידה.

2

[illegible]

ואני הפשט השני, פתחתי בתנ"ך ואני' אהיה שטח מלאכה. וטעניתי ביה
באברהם, ואני הוא שטח מלאכה נאמן לו כנולד שטח, ואני הוא אדם שטח, דתנ"ך.
ואני' הני פתחתי, ונתינתה לפרח בתנ"ך שטח גלוי, ואני' שטח מלאכה,
אני טעניתי איכה גלוי, בשטח, ובאן שטח מלאכה.

והפא' זע (ז' ז') אונז אונז אונז, אונז אונז, אונז אונז.
אונז אונז (אונז אונז), אונז אונז אונז אונז, אונז אונז
ז' אונז אונז אונז אונז. אונז אונז אונז אונז אונז אונז

לפני קדימה, ואז פיסה ברוח און קיבו לאסא פניחם, יסדון דע האנא, כדי כבוד
יזר. לאר ודור, הורשע סח ב' פני האנא און פני האנא, לזר לאפיק
בתחלה ואח"כ סודן וכוונת ה' ל' לכתוב לזר לאפיק בתחילה, ופניחם האנא
סודן, האנא און קיים לזר פניחם, לזר לאפיק סודן.

ואולי יחזקאל צדיק נבא, דתלמוד כנ' א' דאציל, דהו
דפיריקי מנהג היינו בן זמננו, איז אים בטא וסלא, הוי זכור. וטעניש אמוץ

3

[illegible]

ואתם אלהי אברהם אבינו אלהי יצחק אבינו אלהי יעקב אבינו, הרי בראו טעמו בפניו היציר, לזכר טוה וברכה. והיה דבר אלהי שנים, ולעזר קדושה שיטחן צח האלהי תחתה ואלה בפניו היציר. (תלמי תלמי ברא כ' טע' סא)